

Conta dou minó prodeuggo

Én ommo y ave do minó. Én bé dzor lo peu dzoveun-o i dit ou pai : «Baillide-mè la porchón dé bièn qu'í mé totse ». É lo pai y a baillà partadzo.

Én par dé dzor apré, én cou qué y ave récouilla ché-z-avouéo, lo peu dzoveun-o y é partì pé én lon voyadzo, bièn llouèn di méquio, é lé y a péco quieut ché bièn én fèzèn la canaille.

Apré qué y ave to rodjà, eunna grosa fameun-a y é capitai dedeun si pais, é encò llou y a ènvioó a patì la fan. Adón y é alló ou servicho dé én dé lé é sitta y a mando-lò lardzé lé gadén. Y arie lamó ch'èmpyì lo vèntro avoué lé caroubbe qu'í rodzivon lé gadén, ma gnén lle nèn baillivve. Éntre llou ché dit : « Véó dé doméstécco dé mon pai y an prou é poué co mé dé pan, é mè dze sé seuilla a crépé dé fan. Dze voullò m'èn allé dé seu, torné avoué pappa é lle deue : « Pappa, n'é fé pétchà contre lo siel é contre vo, dze meeutto po d'être lo votro minó, ma djeusto lo votro valet ».

Adón ch'èn par pé torné i méquio.

Ll'éve encò bièn llouèn, can chon pai y a apersu-lò é ll'a u compachón dé llou, ll'é allo-ie éntre a galop é y a émbra-cha-lò. A si pouèn lo garsón lle dit : « Pappa, n'é fé pétchà contre lo siel é contre vo, dze meeutto po d'être lo votro minó ». Ma lo pai dit i valet : « Vitto, portidde l'arbeillemèn peu bé é arbeillode-lò ; betidde-iù eunna verdzetta ou dèi é dé bote i pi. Portidde lo peu bé vé, tchouide-lò, méndzèn é fèzèn féta, perqué lo mén minó y éve mor é éa y é tornó én via, y éve perdù é n'é retrouvo-lò ! ». É la féta y é comènchè.

Lo peu viou di garsón y éve én campagne. Én tamintèn, én ché rétsavyièn, protcho di méquio, y a sènti qu'í soivon é i dansivon. Y a crió én valet é y a dimando-ie sèn qu'í éve én trèn dé capité. Sitta ieu dit : « Ton frée y é tornó é ton pai y a tchouó lo vé peu gras perqué y é tornó san ». Én sèntèn so seuilla y é vigna-ie lo nerveu é y a pomé voulù èntre. A chon pai qué y éve sortì pé lo préi d'èntre, ll'a répondu-ie : « Y é tan d'an qué travaillo pé vo, n'é todoulón fé sèn qué v'é deume é vo m'avidde jamé baillà gnanca én tsévèrèi, to pé mè, pé fai féta avoué lé-z-amis. Ma can votro bouébo retourne apré tot avé rodjà avoué lé petan-e, vo avidde fé tchoué lo vé peu bé ».

Lo pai y a répondu : « Mon bouébo, teu t'é tojour avoué mè ; é to sèn qué y é dé mè y é encò dé teu. Ma i falivve fai féta é être contèn perqué ton frée y éve mor é éa y é tornó én via, y éve perdù é n'é retrouvo-lò ».

Tiré de :

Evangile selon Luc 15 : 11-32 du Nouveau Testament

Texte publié en 2009 sur « L'écho de nos montagnes—Châtillon et Pontey »

Collaborateur de Pontey pour la traduction: **Ebe Riviera**

Transcription: Guichet Linguistique

